

EHBO

Van de herfs bin ik gevalle en liep daorbij een lillijke snee in de kop op.

Teus Hak, die toevallig over de nao gang kwam, schoot me te hulp. Teus, die bij de e.h.b.o. is, verbond me en broch me naor de dokter. Die viet draod en naold en neijde de wond dich. Vervolgens plekte hij er een pleister op. Teus kreeg van de dokter een pluim, umdá hij alles zo goed há gedaon. Die e.h.b.o.'ers doen goed werk. Zo is ons oudste lid Jaap van Dam ok e.h.b.o.'er. Meugelik kan hij dá wel gewees zijn. Mar, hoe 't ok zij, hij wit er alles van. Een hele poos geleeje zag hij dá een jungske iniens naor de kèèl greep en begon te kulleke. 't Menneke liep helemaol blauw aon. Jaap begreep drek dá 't kjelje iets ingeslikt had, dá in 't keelgat was blijve stèke. Wá hij toen precies dee dá wit ik nie, mar ik wit wel dá bij 't menneke een zuurtje of een ulevel uit de mond schoot. Jaap wier van alle kaante gepreze, want dankzij die jerste hulp was 't menneke nie gestikt.

En wá dee 't neergaostig naor de grond kijkend menneke? Die rapte 't uitgespierste snuupke op, stook 't in de mond en zee: 'Lekker wá', en liep heel hard weg.

Hannes